

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 16.6.2014
COM(2014) 363 final

BERETNING FRA KOMMISSIONEN

Sammenfattende rapport om drikkevandskvaliteten i EU baseret på medlemsstaternes rapporter for perioden 2008-2010 i henhold til direktiv 98/83/EF

BERETNING FRA KOMMISSIONEN

Sammenfattende rapport om drikkevandskvaliteten i EU baseret på medlemsstaternes rapporter for perioden 2008-2010 i henhold til direktiv 98/83/EF

1. INDLEDNING

Sikkert drikkevand er afgørende for vores liv. Det er af vital betydning for folkesundheden og en vigtig drivkraft for en sund økonomi. WHO¹ konkluderer, at *"ved at forbedre adgangen til sikkert drikkevand og passende kloakering kan der foruden de sundhedsmæssige fordele som følge af forebyggelse af vandbårne sygdomme opnås betydelige økonomiske fordele"*. De fordele, der kan opnås, er bl.a. besparelser på sundhedsområdet, flere produktive dage årligt, øget fremmøde i skolerne og værdien af sparede liv. Vandindustrien yder også et vigtigt bidrag til BNP. Det skønnes, at branchen for kloakering og vandforsyning i 2010 havde en bruttoværditilvækst på 43,84 mia. EUR og samme år tegnede sig for ca. 500 000 fuldtidsækvivalente job².

Drikkevandsdirektivet³, som blev indført i 1980 og revideret i 1998, har betydet, at der er adgang til drikkevand af høj kvalitet i hele EU. EU-institutionernes, medlemsstaternes og tjenesteydernes fælles indsats har ført til, at drikkevandsstandarderne i meget høj grad er opfyldt, og direktivet er derfor en af succeshistorierne for EU-lovgivningen på miljø- og folkesundhedsområdet, om end ikke så kendt.

Drikkevandets kvalitet og det nødvendige behandlingsniveau hænger tæt sammen med kvaliteten af drikkevandskilderne. Derfor er beskyttelsesniveauet for vandressourcer, især grundvand og overfladevand, afgørende for drikkevandsdirektivet, da det indvirker på behandlingsudgifterne.

Drikkevand er også et vigtigt spørgsmål for EU-borgerne. Dette afspejles i en EUROBAROMETER-undersøgelse⁴ samt i det nyligt iværksatte europæiske borgerinitiativ Right2Water⁵. Kommissionen har i sit svar på dette initiativ annonceret en EU-dækkende offentlig høring om drikkevandsdirektivet⁶, navnlig med henblik på at forbedre adgangen til kvalitetsvand i EU.

2. DRIKKEVANDSSITUATIONEN

I dette dokument gives et overblik over gennemførelsen af drikkevandsdirektivet baseret på de seneste indberetninger fra medlemsstaterne⁷. Tekniske rapporter med detaljerede faktablade for de enkelte medlemsstater vil snart være tilgængelige på GD Miljø's websted⁸.

¹ http://www.who.int/water_sanitation_health/wsh0404summary/en/

² EUROSTAT (2013).

³ Direktiv 98/83/EF, EFT L 330 af 5.12.1998.

⁴ http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl_344_en.pdf.

⁵ Meddelelse som svar på det europæiske borgerinitiativ (ECI) *"Vand og kloakering er en menneskeret! Vand er et offentligt gode, ikke en vare!"* KOM(2014) 177 af 19.3.2014: <http://ec.europa.eu/citizens-initiative/public/initiatives/finalised/answered>.

⁶ Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand (EFT L 330 af 5.12.1998, s. 32).

⁷ Indberettede oplysninger i henhold til drikkevandsdirektivets artikel 13 for referenceperioden 2008-2010 og frivilligt indberettede data for små vandforsyninger, for hvilke direktivet ikke kræver indberetning.

⁸ http://ec.europa.eu/environment/water/water-drink/reporting_en.html;

2.1. Vandforsyning

Drikkevandsforsyningen i EU er organiseret i forsyningsområder, dvs. geografisk afgrænsede områder, hvor drikkevandet kommer fra en eller flere kilder, og vandkvaliteten kan anses for at være tilnærmelsesvis ensartet. Der er næsten 100 000 vandforsyningsområder i EU. I direktivet skelnes der mellem store og små vandforsyninger⁹. Mindstekravene til vandkvaliteten er de samme for store og små vandforsyninger. Overvågningskravene er imidlertid forskellige, og medlemsstaterne er ikke forpligtet til at indberette om de små vandforsyninger. Omkring 65 mio. mennesker får vand fra små vandforsyninger.

"Forsyning" i direktivets forstand betyder ikke "adgang" til det offentlige vandforsyningsnet¹⁰. Eurostat har indsamlet data om "befolkning tilsluttet offentlig vandforsyning"¹¹, se tabel 1 til sidst i rapporten. Da indberetningen er frivillig, er der huller i data i denne indsamling, og det er ikke muligt at udregne samlede mængder eller gennemsnit for EU.

Råvandskilder

Vandforsyningen i EU stammer primært fra grundvand og overfladevand, herunder kunstige reservoirer. Der er stor forskel på vandkilderne i de forskellige medlemsstater. Oversigter findes i tidligere rapporter¹² og indsamles af Eurostat¹³. Der er store forskelle i de procentuelle andele mellem store og små forsyninger, idet andelen af grundvandskilder er langt større for små forsyninger (84 %).

Forurening af grundvandet, især med stoffer, som er vanskelige at påvise, f.eks. pesticider, og forurening af overfladevand, som i stigende omfang påvirkes af klimaforandringen (oversvømmelser, ekstremt regnvejr, overløb i forbindelse med regn osv.) kan skabe problemer, som overføres til drikkevandet. En koordineret overvågning af grundvand og drikkevand ville sammen med tilpasninger til klimaforandringen og afhjælpende foranstaltninger bidrage til at gøre drikkevand sikrere.

2.2. Drikkevandskvaliteten

Drikkevandsdirektivet fastsætter mindstekrav til drikkevandets kvalitet for at gøre det sikkert for mennesker at drikke. Direktivet udpeger mikrobiologiske og kemiske parametre, som kan udgøre en risiko for menneskers sundhed, hvis koncentrationerne overskrider visse grænseværdier. For hvert af disse parametre fastsætter direktivet maksimumsgrænseværdier, som skal overholdes. Foruden de mikrobiologiske og kemiske parameterværdier fastlægger direktivet indikatorparametre med henblik på at indikere en eventuel sundhedsfare, som kræver udbedrende foranstaltninger, hvis yderligere undersøgelser viser, at dette er nødvendigt af hensyn til sundhedsbeskyttelsen;

⁹ <https://circabc.europa.eu/faces/jsp/extension/wai/navigation/container.jsp>.

Store vandforsyningsområder er individuelle vandforsyninger, der i gennemsnit leverer mere end 1 000 m³ pr. dag, eller som forsyner mere end 5 000 personer; små vandforsyningsområder er vandforsyningsområder, der i gennemsnit leverer under 1 000 m³ pr. dag, eller som forsyner under 5 000 personer.

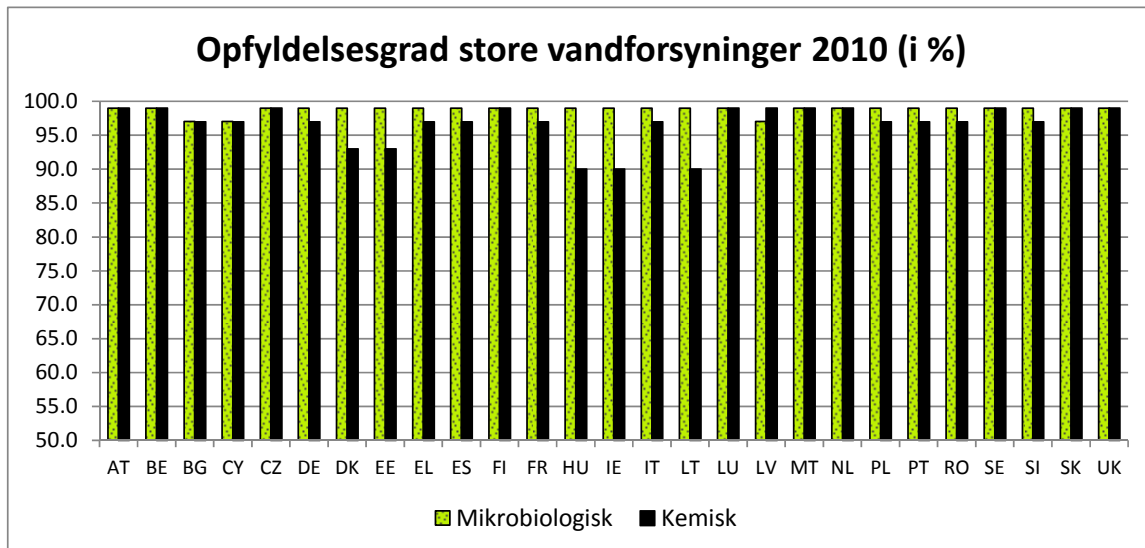
¹⁰ Ifølge traktaten, artikel 345 TEUF, skal EU være neutral, for så vidt angår de ejendomsretlige forhold for vand. Den fysiske ret til "adgang" til vand behandles derfor ikke her.

¹¹ http://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/show.do?dataset=env_wat_pop&lang=en.

¹² <https://circabc.europa.eu/sd/a/b580866d-8eb7-4937-9a97-d3d3485d046e/2005-2007%20SynthesisReport.pdf>.

¹³ http://epp.eurostat.ec.europa.eu/statistics_explained/index.php/Water_statistics.

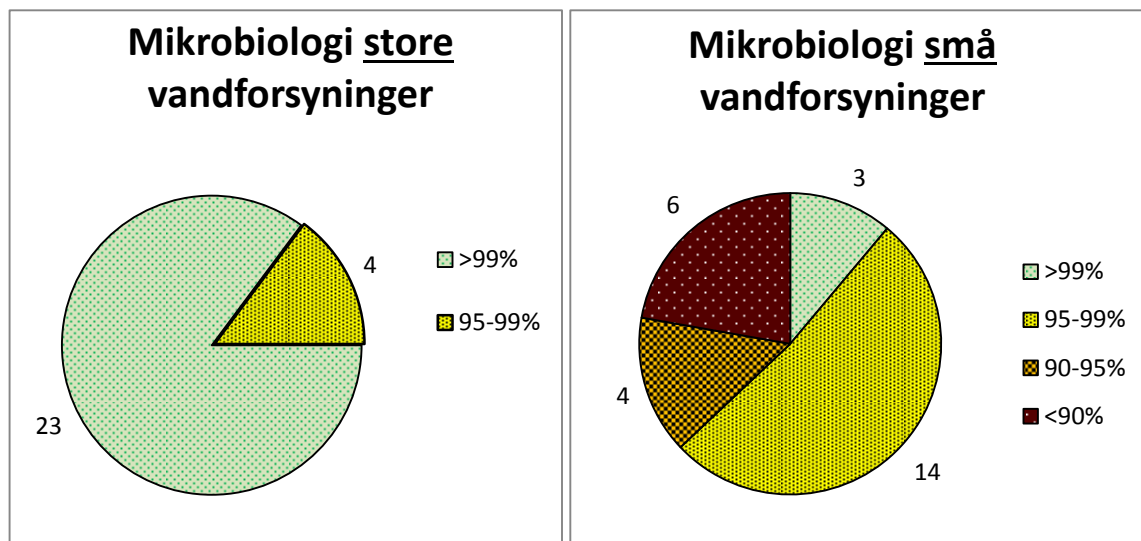
De indberettede data for disse parametre viser, at drikkevandskvaliteten i EU generelt er meget god. Den generelle tendens er altså positiv. For de store vandforsyningers vedkommende opfylder langt de fleste medlemsstater de mikrobiologiske og kemiske parametre med 99-100 %. For de få medlemsstaters vedkommende, som har en opfyldelsesgrad på under 99 %, vil der være behov for en styrket indsats for at sikre, at alle borgere, som forsynes fra de pågældende store vandforsyninger, trygt kan anvende drikkevandet.

Figur 1: Kort oversigt – opfyldelsesgrad for mikrobiologiske og kemiske parametre i medlemsstaterne

Detaljerede tal findes i tabel 1 sidst i rapporten.

For de små vandforsyningers vedkommende er billedet mere broget. Der kan konstateres lavere opfyldelsesgrader for de mikrobiologiske parametre, idet kun tre medlemsstater opnår opfyldelsesgrader på 99-100 %. En analyse af opfyldelsesgraden for de mikrobiologiske parametre viser, at opfyldelsen er markant lavere for små end for store vandforsyninger.

Figur 2: Opfyldelsesgrad for mikrobiologi, antal medlemsstater

For de kemiske parametre for små vandforsyninger kan der konstateres en høj opfyldelsesgrad, som svarer til opfyldelsesgraden for store vandforsyninger. I nogle forsyningsområder blev der indberettet problemer i forbindelse med nitrat, nitrit og arsenik og i mindre grad bor og fluorid. Eksempelvis blev der i 2010 fundet over 1 000 små vandforsyninger med nitratkoncentrationer, som oversteg de fastsatte niveauer (se tabel 1 sidst i rapporten). Opfyldelsesgraden for indikatorparametre viser, at de små vandforsyninger generelt klarer sig dårlige end de store.

Vurderingen af de indberettede data for små vandforsyninger viser, at nogle medlemsstater har svært ved at forvalte forsyningerne sikkert. Dette kunne potentielt berøre mellem 11,5 og 15,5 mio. mennesker. Det ville imidlertid kræve flere oplysninger og en detaljeret vurdering af forvaltningen af disse små vandforsyninger at foretage et skøn over den konkrete risiko for de berørte borgers sundhed.

Også i det syvende miljøhandlingsprogram¹⁴ blev der udtrykt bekymring over små vandforsyninger, og der opfordres til en styrket indsats for at gennemføre direktivet, navnlig for små drikkevandsforsyninger.

Som et første skridt har Kommissionen i tæt samarbejde med medlemsstaterne udarbejdet et handlingsrammedokument med en beskrivelse af bedste praksis for gennemførelse af risikovurderinger for små vandforsyninger, og som snart vil være tilgængeligt på GD Miljøs hjemmeside¹⁵. Da dette problem berører millioner af EU-borgere, bør der gøres en ekstra indsats for at forbedre forsyningen med vand af høj kvalitet, især i fjerntliggende områder og landdistrikter.

Data fra medlemsstaterne viser, at medlemsstaterne generelt træffer korrigerende foranstaltninger inden for en rimelig responstid, når der sker hændelser og manglende opfyldelse af kvalitetsstandarderne. I forbindelse med de mikrobiologiske parametre omfattede foranstaltningerne en forbedring af behandlingen og af rensningen af de forurenede komponenter i det offentlige distributionssystem. For de kemiske parametres vedkommende har man taget fat på manglerne gennem bedre landbrugspraksis, behandling af vandet, skift af vandkilde og oplysninger til offentligheden.

2.3. Kontrol og oplysning

I henhold til direktivet skal medlemsstaterne sikre regelmæssig kontrol af drikkevandskvaliteten. Der er imidlertid forskel på kontrolmetoderne i de forskellige medlemsstater og endda i de forskellige vandforsyningsområder i de enkelte medlemsstater, hvilket fører til forskelle i kontroldataenes niveau og tilgængelighed. Dette betyder ikke nødvendigvis, at man ikke lever op til kravene, idet direktivet giver mulighed for at tilpasse kontrolprogrammer efter det enkelte vandforsyningsområdes særlige karakteristika. Det fremgår imidlertid af analysen, at der er behov for at revidere og i højere grad strømline de nuværende kontrolmodeller og især tage hensyn til WHO's model for risikovurdering og risikoforvaltning vedrørende vandsikkerhed¹⁶.

Med henblik på at forbedre medlemsstaternes kontrol og resultater arbejder Kommissionen på en såkaldt "struktureret gennemførelses- og oplysningsramme" ("Structured Implementation and Information Framework" (SIIF)), hvormed der skal indføres systemer på nationalt niveau til aktiv formidling af oplysning om, hvordan EU's

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning 1386/2013.

¹⁵ http://ec.europa.eu/environment/water/water-drink/small_supplies_en.html.

¹⁶ <http://www.euro.who.int/en/health-topics/environment-and-health/water-and-sanitation/country-work/ensuring-drinking-water-safety-through-water-safety-plans>.

miljølovgivning bliver gennemført. Disse oplysninger samles derefter, så der dannes et overblik over hele EU. Direktivets krav om, at forbrugerne skal have adgang til ajourførte oplysninger om drikkevandskvaliteten, kunne også knyttes til en sådan oplysningsramme og forbedres i denne forbindelse. Drikkevandsoplysninger kunne også i højere grad forbindes med det europæiske vandoplysningssystem WISE, der omfatter en bred vifte af data og oplysninger, som indsamles af EU's institutioner.

2.4. Dispensationer

Direktivet tillader dispensationer fra kvalitetsstandarderne for drikkevand under meget strenge betingelser og for en begrænset periode. Sådanne dispensationer må ikke indebære en potentiel fare for sundheden og må kun indføres, såfremt drikkevandsforsyningen i det pågældende område ikke kan opretholdes på nogen anden rimelig måde. En dispensation må ikke gælde længere end tre år. Hvis medlemsstaterne imidlertid mener, at der er behov for en længere dispensationsperiode, kan de give endnu en dispensation for en periode på højst tre år og skal sende en begrundelse for deres beslutning om den anden dispensation til Kommissionen. Under særlige omstændigheder kan medlemsstaterne sende Kommissionen en ansøgning om en tredje dispensation. Kommissionen vil i så fald omhyggeligt vurdere ansøgningen og kan enten afslå den eller tillade dispensationen for en periode på højst tre år.

Kommissionen har indtil dato givet tilladelse til en række tredjegangsdispensationer på tre år til Tjekkiet, Italien, Ungarn og Tyskland. Dispensationerne omhandlede især parametrene nitrat og nitrit, fluorid, bor, arsenik og nikkel. Den har givet afslag på en ansøgning om dispensation, fra Estland. Yderligere oplysninger findes på GD Miljø's websted¹⁷. Kommissionen er i øjeblikket i færd med at undersøge egnede metoder til at sikre, at relaterede beslutninger gennemføres korrekt.

Dispensationer og andre mulige undtagelser under særlige omstændigheder kan udgøre en trussel for en konsekvent gennemførelse af direktivet i hele EU, hvis de ikke anvendes med forsigtighed. Kommissionen er af den opfattelse, at den nuværende dispensationsordning har givet medlemsstaterne tilstrækkelig tid til at sikre, at kvalitetsstandarderne for drikkevand bliver opfyldt. Det er Kommissionens opfattelse, at der ikke bør gives nye dispensationer fra kvalitetsstandarderne for drikkevand for eksisterende vandforsyninger undtagen i tilfælde af nye, uforudsete forureningskilder, eller fordi der indføres standarder for nye parametre eller strengere kvalitetsstandarder for eksisterende parametre. For nye vandforsyninger kan der eventuelt dispenseres på strenge betingelser, hvis forureningskilderne kan afhjælpes inden for en acceptabel tidsfrist, og hvis der ikke er andre alternativer til den nye forsyning.

2.5. Udfordringer

EU's drikkevandspolitik har ført til, at der gennem de seneste årtier er udviklet en meget høj drikkevandskvalitet i hele EU. Hvis disse høje kvalitetsstandarder skal opretholdes og de resterende specifikke udfordringer løses, er der imidlertid behov for en yderligere tilpasning af den EU-retlige ramme.

Små vandforsyninger er væsensforskellige fra større vandforsyninger. De er små i størrelse og ligger ofte i landdistrikter og fjerntliggende områder, og det er derfor nødvendigt, at forvaltningen af dem tager udgangspunkt i de særlige forhold i disse områder. Drikkevandsdirektivet fokuserer i sin nuværende form primært på de store

¹⁷ http://ec.europa.eu/environment/water/water-drink/derogations_en.html, og på CIRCABC.

vandforsyninger. En tilføjelse af særlige bestemmelser for små vandforsyninger, herunder en indberetningspligt, ville bidrage til at sikre en effektiv og risikobaseret forvaltning af små vandforsyninger og give mulighed for en bedre kortlægning af drikkevandsforsyningen i små forsyningsområder. Dette ville bidrage til at øge adgangen til sikkert drikkevand, især i fjerntliggende områder, ligesom det ville øge befolkningens og interessenters adgang til oplysninger om drikkevandets kvalitet.

Det kan blive nødvendigt at tilpasse den nuværende liste over parametre og de tilhørende parameterverdier samt kontrol- og analysekravene i lyset af de risici, som er knyttet til nye forurenende stoffer, og den videnskabelige og teknologiske udvikling. Det kan være nødvendigt at udvide denne liste til at omfatte nye forurenende stoffer som f.eks. visse produkter, der anvendes i landbruget eller industrien, herunder lægemidler. Kontrolmetoderne og specifikationerne for analysen af parametrene bør tage højde for de seneste metoder og teknikker, herunder risikobaserede tilgange, så kvalitetskontrollen kan udføres så effektivt og omkostningseffektivt som muligt, både hvad angår behandlingsprocesser i behandlingsanlægget og distributionsnettet frem til og inklusive hanen. EU-rammen bør vurderes i forhold til WHO's retningslinjer for dette område. Der kan også være behov for en særlig indsats for at mindske lækager i distributionsnettene. I omkring halvdelen af medlemsstaterne går over 20 % af det rene drikkevand tabt i distributionsnettet, før det når frem til forbrugernes vandhaner, og for nogle medlemsstateres vedkommende er denne andel helt oppe på 60 %.

Det er vigtigt, at offentligheden har adgang til oplysninger om drikkevandets kvalitet. Sådanne oplysninger tilbydes ofte på nationale hjemmesider, men de er i mange tilfælde ikke ajourført og er vanskelige at forstå. De fleste medlemsstater anvender ikke omfattende kort eller andre offentlige ressourcer. Det nuværende indberetningssystem giver ikke Kommissionen egnede og rettidige oplysninger til at udarbejde en tilbunds gående samlet fremstilling af udviklingen i drikkevandskvaliteten i EU. Dermed er det vanskeligt for Kommissionen at give Rådet, Europa-Parlamentet og offentligheden opdaterede og regelmæssige EU-dækkende oplysninger om drikkevandspolitikken og -kvaliteten. Desuden indsamles, behandles og indberettes data på forskellige måder i forskellige dele af EU, og dette gør det vanskeligt at sammenligne situationen i forskellige medlemsstater med hensyn til deres resultater og opfyldelse af direktivets krav. Et revideret eller nyt indberetningskoncept kunne lette en gennemsigtig udbredelse og forvaltning af data på såvel nationalt plan som EU-plan. På samme måde ville en benchmarking af drikkevandskvaliteten gøre det lettere at fortolke og visualisere drikkevandskvaliteten i hele EU og at foretage en bedre sammenligning af vandkvaliteten og udviklingen i medlemsstaterne.

3. KONKLUSIONER

Analysen bekræfter, at drikkevandsdirektivet har bidraget til drikkevand af høj kvalitet i hele EU, som det fremgår af den høje opfyldelsesgrad for drikkevandsdirektivets kvalitetsstandarder.

Selv om håndhævelsen er tilfredsstillende, og der er gjort fremskridt på mange områder, er der identificeret følgende problemer og udfordringer:

1. **Forsyningen af vand af høj kvalitet bør forbedres, navnlig i fjerntliggende områder og i landdistrikter.** Små vandforsyninger i disse områder kræver

særlige risikobaserede forvaltningsmodeller, og drikkevandsdirektivets rolle i denne forbindelse bør undersøges.

2. **Risikobaserede modeller** for forvaltningen af store vandforsyninger ville åbne mulighed for en mere omkostningseffektiv kontrol og parameteranalyse i forbindelse med identificerede risici og give bedre garantier for beskyttelsen af sundheden. Kontrol- og analysemetoderne bør **afspejle den nyeste videnskabelige og teknologiske udvikling**.
3. Der bør tages højde for nye videnskabelige oplysninger om kemiske og andre parametre i forbindelse med listen over parametre for drikkevand i overensstemmelse med den igangværende revision af WHO's retningslinjer for drikkevand, herunder nye forurenende stoffer.
4. Moderne informationsteknologi og lettere **adgang til miljøoplysninger** bør anvendes til at give mere opdaterede oplysninger til forbrugerne og til at undersøge, hvordan forskellige kontroldata kan knyttes til indberetningen og forbrugeroplysninger.
5. Tidsfristerne for gennemførelsen og dispensationsmekanismerne er forældede og kunne trænge til **en generel opdatering og overhaling**.

En EU-dækkende offentlig høring vil være første skridt mod en mere dybtgående vurdering af de nævnte udfordringer og af, hvordan de bedst kan tackles. Den vil muligvis også afdække andre problemer, som skal løses for at sikre og yderligere forbedre den høje kvalitetsstandard for drikkevandet i hele EU.

Faktablad – Gennemførelsen af drikkevandsdirektivet (98/83/EF) i 2010

Antal vandforsyningsområder

- 96 388 vandforsyningsområder i EU, som dækker en befolkning på ca. 474 mio. mennesker
- 11 233 store vandforsyninger betjener 317 mio. mennesker
- 85 559 små vandforsyninger betjener 65 mio. mennesker (baseret på frivillig undersøgelse)

Drikkevandskvaliteten – store vandforsyninger

Til brug for denne rapport blev parameterverdierne anset for opfyldt, hvis over 99 %¹⁸ af analyserne opfyldte kravene.

Mikrobiologiske parametre

Alle medlemsstaternes store vandforsyninger viser opfyldelsesgrader på over 95 %, og 23 medlemsstater opnåede fuld opfyldelse (99-100%). Kun BG, CY, HU og LV nåede ikke op på disse høje niveauer.

Kemiske parametre

Opfyldelsesgraden var høj, men dog lidt lavere end for de mikrobiologiske parametre. Alle medlemsstaterne indberettede opfyldelsesgrader på over 90 % med undtagelse af tre medlemsstater, nemlig HU (parameter arsenik), IE (parameter trihalomethaner¹⁹) og LT (parameter fluorider).

Indikatorparametre

Syv medlemsstater opnåede maksimale resultater (99-100 %), mens resultaterne i 10 medlemsstater lå over 95 %. De resterende 10 medlemsstater opnåede resultater på 90-95 %. DK (colibakterier), HU (ammonium), LV (sulfat) og MT (chlorid og natrium) havde resultater under 90 % for disse parametre.

Drikkevandskvaliteten – små vandforsyninger

Mikrobiologiske parametre

Opfyldelsesgraden var lavere end for store vandforsyninger, idet der kun blev indberettet opfyldelsesgrader på over 99 % for tre medlemsstater (EE, MT, SE). I 14 medlemsstater opfyldte 95-99 % af prøverne kravene, i fire medlemsstater var det 90-95 % (BG, CY, IT, UK), og i seks medlemsstater under 90 % (DK, EL, LT, PL, RO, SI).

Kemiske parametre

De små vandforsyningers opfyldelse svarede til de stores.

Indikatorparametre

Eventuel manglende opfyldelse skyldtes colibakterier, clostridium perfringens, jern, mangan, ammonium og pH. Mange medlemsstater opnåede resultater på over 95 %, men der var markante problemer i nogle medlemsstater.

¹⁸ En fejlmargen på 1 % er acceptabel som følge af de usikkerheder og hændelser, der opstår (f.eks. prøve- og analysefejl); desuden anføres opfyldelsesgraderne i intervaller, fordi der som oftest er tale om tidsbegrænsede overskridelser. Resultaterne er ikke helt sammenlignelige, fordi der er forskel på prøve- og kontrolmetoderne, og fordi der mangler standardiserede modeller, men dataene giver et godt overblik over situationen i EU.

¹⁹ For det kemiske parameter trihalomethaner i alt tillod direktivet frem til december 2008 en afvigelse fra grænseværdien i bilag I, del B (op til 150 mikrogram/l fra 100 mikrogram/l).

Tabel 1: Overblik data pr. medlemsland (VFO = vandforsyningsområde)

MS	Antal store VFO	Antal små VFO	Befolkning tilsluttet offentlig vandforsyning (år) Kilde Eurostat	Mikrobiologi Prøveopfyldelse %		Kemikalier	
				Store (figur 1)	Små	Store: Prøveopfyldelse % (figur 1, (x) i figur 1 sat til = 90 %)	Små: Eksempel: Nitrat, antal VFO, som ikke opfylder kravene
AT	260	4570	95,05 (2008)	99-100 %	95-99 %	99-100 %	20
BE	225	522	99,9 (2009)	99-100 %	95-99 %	99-100 %	3
BG	196	2226	99,2 (2011)	95-99 %	90-95 %	95-99 %	349
CY	20	268	100 (2011)	95-99 %	90-95 %	95-99 %	1
CZ	283	3870	93,5 (2010)	99-100 %	95-99 %	99-100 %	?
DE	2283	5873	99,3 (2010)	99-100 %	95-99 %	95-99 %	12
DK	252	2071	97 (2002)	99-100 %	< 90 %	90-95 %	4
EE	25	1115	80 (2009)	99-100 %	99-100 %	90-95 %	-
EL	177	713	94 (2007)	99-100 %	< 90 %	95-99 %	20
ES	928	7907	100 (2010)	99-100 %	95-99 %	95-99 %	-
FI	158	697	91 (2011)	99-100 %	95-99 %	99-100 %	
FR	2487	18363	99,4 (2001)	99-100 %	95-99 %	95-99 %	381
HU	275	2731	100 (2011)	95-99 %	95-99 %	< 90 % (x)	10
IE	241	1920	85 (2007)	99-100 %	95-99 %	< 90 % (x)	9
IT	1046	3977	-	99-100 %	90-95 %	95-99 %	6
LT	65	1734	75 (2011)	99-100 %	< 90 %	< 90 % (x)	1
LU	43	154	99,9 (2011)	99-100 %	95-99 %	99-100 %	1
LV	29	1145	-	95-99 %	95-99 %	99-100 %	
MT	12	7	100 (2011)	99-100 %	99-100 %	99-100 %	
NL	209	250	100 (2010)	99-100 %	95-99 %	99-100 %	-
PL	970	8839	87,6 (2011)	99-100 %	< 90 %	95-99 %	-
PT	362	3176	96,9 (2009)	99-100 %	95-99 %	95-99 %	28
RO	310	5398	56,5 (2011)	99-100 %	< 90 %	95-99 %	133
SE	182	1486	87 (2010)	99-100 %	99-100 %	99-100 %	-
SI	78	899	-	99-100 %	< 90 %	95-99 %	4
SK	95	957	86,9 (2011)	99-100 %	95-99 %	99-100 %	11
UK	22	4691	-	99-100 %	90-95 %	99-100 %	109